

[Tvede.]

tagelser, saaledes at der er gennemført Lempelser med Hensyn til deres Forhold.

Maa jeg saa blot sige, at naar jeg nævnte, at der var store Forskelligheder ogsaa i klimatisk Henseende mellem de nordeuropæiske og sydeuropæiske Lande, var det ikke just med Henblik paa disse Konventioner, men det var sagt i al Almindelighed om samtlige Konventioner; naar man ser dem under eet, er der store Forskelligheder mellem Landene og endnu større, naar man gaar helt til Østen, til Indien, der jo ogsaa har ratificeret nogle af Konventionerne. Den Omstændighed kan godt være medvirkende til, at der ikke er saa stærk Tilslutning til at ratificere, som det vilde være ønskeligt.

Med Hensyn til Konventionen angaaende Landarbejderen's Forenings- og Organisationsret vil jeg gerne sig, at den højtaerede Minister synes ikke at have forstaaet, hvad jeg sigtede til. Jeg sigtede til, at vi jo i vor Grundlov har en klart udtalt Foreningsfrihed her i Landet, og jeg sagde, at vi ved at ratificere denne Konvention indfører en helt ny Formulering for Foreningsfrihed, og det kunde maaske til sin Tid være mindre heldigt at stille en Organisation, Landarbejdernes, anderledes end alle de andre, som staaer direkte under Grundloven. Jeg gik ud fra, at naar vi har vor Foreningsfrihed efter Grundloven, er det ikke nødvendigt for os at vedtage denne Konvention, undtagen det skulde være, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds sagde, for paa dette Omraade at give en Haandsrækning til andre Lande.

Marie Hjelmer: Jeg vil gerne sige til det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), at jeg ikke kan se, at der var nogen Inkonsekvens i min Tale. Jeg forlanger nemlig ikke, at det ærede Medlem og hans Parti slavisk skal være Arbejdsbureauet følgagtige i, hvad der kan komme dernedefra, men det, jeg bebrejder Partiet og den ærede Ordfører, er, at de yder en Modstand der, hvor den ikke er nødvendig, at de yder en Modstand overfor Konventioner, som dækker vor Lovgivning, som ikke forlanger nogen som helst Forandring i de Regler, vi følger herhjemme. Ikke en Tøddel skal forandres i vor Lovgivning, og jeg ser derfor ikke, at der er nogen Grund til bestandig at yde Modstand.

Naar jeg udtrykte mig pessimistisk, som man har bebrejdet mig, overfor Re-

sultaterne af den kommende Udvalgsforhandling, maa det være mig tilgivet; det har sin Grund i de Erfaringer, som jeg har fra Udvalgsbehandlinger i tidligere Tid. Jeg sporede heller ikke i det ærede Medlems første Indlæg nogen Udvikling fra sidst. Derimod var der en helt anden Tone over hans andet Indlæg; jeg er lige ved at sige, at det indeholdt et Løfte om Velvillie og om en anden Maade at tage Sagerne paa end den, jeg har kendt før. Da ligeledes det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) nu udtrykte sig højst velvilligt, maa jeg sige, at mit Haab er vokset ganske betydeligt, og at jeg nu gaar ned ad denne Talerstol betydelig gladere og med lysere Udsigter, end jeg før gjorde det.

Socialministeren (Steincke): Jeg kommer op paa denne Talerstol i lige saa lyst Humør, som den ærede sidste Taler forlod den i.

Jeg tror ikke, det har nogen Nytte paa dette Trin af Forhandlingerne at forlænge Diskussionen væsentligt, og jeg skal derfor svare ganske kort paa et Par enkelte Spørgsmaal, idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige Imødegaelse, der fremkom fra det ærede 11te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen).

Jeg vil sige til Venstres ærede Ordfører (Stegger Nielsen), at det ikke alene er det radikale Parti, der har den Opfattelse sammen med Venstre, at man ikke skal ratificere slavisk. Det fremgik jo af min Gennemgang af de Konventioner, der ikke er eller foreløbig vil blive forelagt, at Regeringen har akkurat den samme Opfattelse. Men der er den Nuance i Opfattelsen, at vi mener, at naar vi kan ratificere, uden at det kræver noget andet Offer af os end en velvillig Stilling overfor det internationale Arbejde, bør vi gøre det til det yderste for at støtte dette Arbejde. Den Grundbetragtning synes jeg ogsaa er kommet til Orde flere Gange i Teorien hos Ordførere baade for Venstre og det konservative Folkeparti, men det har hidtil ikke givet sig tilstrækkelige Udtryk i Praksis. Den ærede Ordfører for Venstre bemærkede overfor mig, at naar han havde talt om, at Danmark gik i Spidsen, havde han ikke sigtet til Antallet af Ratifikationer, men til selve det reelle, der ligger bag, gaaet i Spidsen med Hensyn til social Lovgivning. Men det ærede Medlem udtalte dog udtrykkeligt med Hensyn til Ratifikationer, at hidtil var der naaet ikke saa lidt paa dette Omraade. Heroverfor paaviste jeg, at man hidtil kun var naaet til